

Магаре въ лъвскѣ кожѣ.

На магаре-то му додѣяло да носи товаръ. Намѣ-гдѣ намѣрило лъвскѣ кожѣ и ся замотало съ неѣ; тръгна да плаши всичко, що-то му ся вѣсти прѣдъ него. Разгони и стресна всички-тѣ мирны животни по поле-то. Народъ наскочи, съ оружїе на потырѣ да видѣтъ каква е тая бѣда! Кожѣ лѣвскѣ! а пакѣ гласѣ магарешки! А кога-то сѣглѣдахъ и уши-тѣ, тогы-ва ся усѣтихъ на лукавщинѣ-тѣ, оставихъ оружїе-то и докопахъ сопы и върлины, наобиколїхъ магаре-то, снѣхъ му лъвскѣ-тѣ кожѣ, дръпнахъ му магарешкый бой и го научихъ на память.—Тая басна твърдѣ приличя на днешны-тѣ грѣцкы владыцы у Българїѣ. Дрѣхата ся уважава, до кога-то ся испыта сърдце-то.

Л ъ в ѣ.

Лѣвъ единъ кѣту спяше вѣднѣждѣ, една мышка замина прѣзъ вратъ му, той ся сѣпна и хвана да гълчи. Лѣсица-та кѣту видѣ това при-смѣ му ся, нѣ лѣва ѣ рѣче: не мя е страхъ меня отъ мышкѣ-тѣ че гълчѣ, нѣ за да не стане пѣтъ на мышкы-тѣ.—

Лоше-то въ нача̀ло трѣба да ся прѣду-прѣжда.